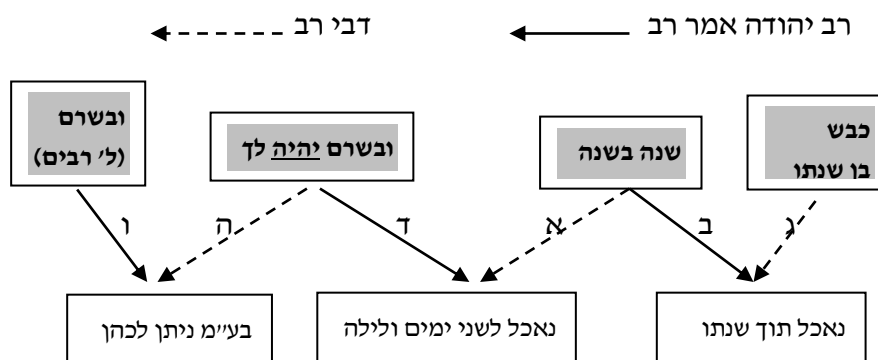

סימן א. בכור נאכל תוך שנתו – מחלוקת הדרשות, כז ע"ב – כח ע"א

- א. בכור נאכל שנה בשנה כו'. מדקאמר נולד בו מום בתוך שנתו למימרא – דלשנה דידיה מנינן, מנא הני מילי? דאמר רב יהודה אמר רב: דאמר קרא +דברים ט"ז+ לפני ה' אלקיך תאכלנו שנה בשנה, איזוהי שנה שנכנסת בחברתה – הוי אומר שנה של בכור.
- ב. דבי רב תנא: שנה בשנה – יום אחד בשנה זו ויום אחד בשנה זו, לימוד על הבכור שנאכל לשני ימים ולילה אחד.
- ג. דבי רב מנא להו? ילפי מקדשים; וקדשים גופייהו מנלן? אמר רב אחא בר יעקב: אמר קרא +ויקרא י"ב+ כבש בן שנתו – שנתו שלו, ולא שנה של מנין עולם.
- ד. ורב, נאכל לשני ימים ולילה אחד, מנא ליה? נפקא ליה +במדבר י"ח+ מובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין – הקישו הכתוב לחזה ושוק של שלמים, מה לחלן – שני ימים ולילה אחד, אף כאן – שני ימים ולילה אחד ואידך – אי מהתם, איכא למימר: חזה ושוק של תודה! ואידך אמר קרא לך יהיה – הוסיף לך הכתוב הויה אחרת בבכור.
- ה. ואידך – הא מהתם, איכא למימר: האי יהיה לך – לימוד על בכור בעל מום שנותנו לכהן, שלא מצינו לו בכל התורה כולה;
- ו. ואידך – אמר ובשרם – אחד תם ואחד בעל מום;
- ז. ואידך – ובשרם דהני בכורות דכולהו ישראל קאמר.

בתרשים הבא נציין את השלבים הבאים בסוגיא על ידי אות לידי כל אחד מהחיצים.

המשותף לשתי השיטות בסוגיא הוא, ששלושת הדינים (נאכל תוך שנתו, נאכל לשני ימים ולילה, בע"מ ניתן לכהן) נלמדים משלושה מקורות. נחלקו מהם שלושת המקורות: לר"י אמר רב המקורות הם שלושת המלבנים (העליונים) השמאליים, ולדבי רב אלו שלושת המלבנים (העליונים) הימניים. כל אחת מהשיטות שוללת מקור אחד: לרב יהודה אמר רב לא לומדים בכור משאר קדשים, ולכן המלבן הימני ביותר לא מהווה מקור לדינים אלו, ואילו לדבי רב המילה 'ובשרם' מתייחסת לבכורי דכולהו ישראל, ולכן היא אינה מהווה מקור לדינים אלו.

[זהו החסבר שסעיף ז, לא מופיעים בתרשים, כיוון שהוא לא מייצג קשר בין מקור
לדין].